

около 8, всичкитѣ г-да М-ри излѣзоха отъ Панахъ, другитѣ си тръгнаха по домоветѣ, а покойния М-ръ Бѣлчевъ и М-ръ Прѣдсѣдателя г-нъ Стамболовъ тръгнаха по „Войнишка улица“. Като заминаха покрай Военното М-рство, още по надолу кждѣ „улица Рилска“ забѣлѣжихъ, че идхъ слѣдъ насъ нѣколко души хора.

— Кждѣ вървѣха г-да М-ритѣ.

— По срѣдата на улицата. Нѣколко крачки бѣхме минали отъ улица Рилска, когато ни пристигнаха четирма души хора облѣчени въ черни дрѣхи.

— Отъ гдѣ излѣзоха тия хора?

— Не видѣхъ отъ кждѣ излѣзоха, но вървѣха по улицата.

— Заминали ли бѣхте „Рилска улица“?

— Да.

— Хитровата фотография заминали ли бѣхте?

— Бѣхме заминали и бѣхме дошли до последнитѣ врата на градината, когато минаха двама хора отъ дѣсната ми страна и двама отъ лѣвата. Отъ дѣсната страна се чу вистрѣлъ върху покойния М-ръ Бѣлчевъ. Незабѣлѣжихъ добръ какъ стана. Азъ се спуснахъ и ударихъ едного отъ дѣсната страна съ шашка. Другия избѣгна по „Аспновска улица“, азъ гръмнахъ подирѣ му. Другитѣ побѣгнаха прѣзъ градината.

— До кждѣ ходи да гонишъ убийцитѣ?

— Ходихъ до пансиона. Захванахъ да стрѣлямъ. Имаше други хора по улицата, почнаха да бѣгатъ, разбѣрка се и азъ го оставихъ.

— У кого стрѣляха?

— У Бѣлчева стрѣляха.

Прокурора: На колко крачки вървѣше ти?

Свид. Св. Антоновъ: Можеше да има 10—15. Като си говоряха г-да М-ритѣ азъ вървѣхъ малко по-надирѣ.

— Ти защо мислишъ, че тѣ зиматъ М-ритѣ подирѣ си?

— Като часовой, като обязанность да ги вардимъ. Не бѣше само тогава, обикновенно идѣхме съ тѣхъ. Много пжти ни оставяше г-нъ М-ръ и самичъкъ си дойдеше у дома.

— Ти като бѣше длъженъ да пазишъ М-ритѣ, въ случай, че нѣкой ги нападне, не глѣдаше ли кой ги обикаля?

— Глѣдахъ, но какво да забѣлѣжа, като бѣше тъмно? Всеки пжтъ покрай г-да М-ритѣ минаваха хора, отъ гдѣ съмъ знаелъ, съ каква цѣль минуватъ.